IN LOC DE

Cuvânt inainte

Rândurile alăturate prin cari trei personalităţi proeminente ale hipismului românesc privesc apariţia noastră, fac de prisos orice autoprezentare.

Căldura pe care o degajă cuvintele d-lor Catargi, Negropontes *şi gen.* Ilasievici, *diriguitorii rosturilor alergărilor de cai din ţara noastră, va fi nu numai un indemn dar chiar suportul moral al activităţii noastre viitoare.*

Cursele de cai au în afara spectacolului pe care-l oferă, un substrat mult mai serios; acela al selecţionărei producţiei cavaline, selecţie chemată să servească interesele superioare naţionale.

Publicul, marele contribuabil, are cel mai important rol în atingerea acestui ţel. Pentru a-l servi, ne vom strădui ca cititorii să găsească în coloanele noastre o informaţie corectă şi rapidă, o critică obiectivă.

Convinşi că vom găsi, în rândurile iubitorilor calului, o largă încurajare, pornim la lucru cu toată fermitatea spre a servi această nobilă cauză în a cărei slujbă vom fi în permanenţă.

C. Murgăşeanu

A murit MIŞA ANDREEWSKY

Prin moartea neaşteptată a lui Mişa Andreewsky, hipismul românesc a încercat o pierdere mare, iar noi cari l-am iubit — şi i-am preţuit talentul, curajul lui, caracterul şi temperamentul lui de luptător şi tot acel complex de însuşiri sufleteşti ce inobilează o făptură omenească şi îi asigură forţa morală — un bun şi nepreţuit prieten.

In faţa trupului lui lipsit de vieaţă, suntem pătrunşi de fiorul misterios al eternei despărţiri şi nu ne putem, totuşi, obişnui cu ideia dispariţiei dintre noi a lui Mişa Andreewsky.

Cei din antichitate spuneau că despre morţi nu trebue să se vorbească decât de bine, spre a nu le turbura liniştea de care au nevoe în trecerea lor dintr'o lume în cealaltă şi pentru a nu lăsa urmaşilor lor decât păreri de rău şi grija de a le păstra pioasă şi respectuoasă amintire... Chiar dacă n'am urma tradiţia anticilor despre respectul ce datorim morţilor, oare ce-am putea să vorbim de Mişa Andreewsky, dacă nu de bine?

Excelent conducător, dotat cu calităţi ce rar am avut ocazia să vedem, a fost în plus unul dintre cei mai cinstiţi profesionişti. Acesta a fost driverul cunoscut de turfişti.

Pentru cei ce l-am cunoscut şi în afară de hipodrom a fost un mare prieten, un suflet şi o minte înţelegătoare, un om a cărui prietenie ne-a onorat.

Noi turfiştii şi prietenii lui îi vom păstra totdeauna lui Mişa Andreewsky, o amintire neştearsă.

Niki Mihail Burillianu

O măsură laudabilă

Inainte de începerea fiecărei reuniuni pe Hipodromul Băneasa-Trap, conducătorii sunt obligaţi să se supună controlului medical. Iată o măsură ce trebueşte subliniată.

HIPISM

„Alergările factor important economic"

Este de prisos să mai insist asupra însemnătăţii creşterii calului de rasă. El represintă o bogăţie pentru

D. BARBU CATARGI

multe regiuni ale României, este în strânsă legătură cu apărarea naţională, se impune în România unde materialul cavalin este atât de numeros.

O practică îndelungată — seculară în Occident — a stabilit că îmbunătăţirea rasei calului nu se poate obţine de cât prin selecţiunea rezultată din alergări.

In cele cinci părţi ale lumii alergările alcătuesc o parte din nevoile economiei naţionale şi societăţile care depun munca, priceperea, desinteresarea lor în vederea acestui scop sunt în totdeauna susţinute, îmbrăţişate de organele statului.

Statul român trebue deci să fie şi el recunoscător acelora care de la 1875, când s'a întemeiat societatea noastră, s'au devotat introducerei, creşterei, îmbunătăţirei calului de pur sânge.

Multă vreme societatea noastră a fost privită de autorităţi şi de public mai mult ca obiect de lux, drept o petrecere pretenţioasă a unei anumite categorii sociale. A trebuit multă muncă, multă răbdare pentru ca principiul alergărilor ca factor important al economiei naţionale să triumfe.

Astăzi alergările au învins prejudecăţile de odinioară, ele s'au încetăţenit în sfârşit şi miniştri ai agriculturii, înţelegători, precum şi directorul general al serviciului zootechnic le-au dat prin sprijinul lor moral şi material o definitivă consacrare.

Al treilea factor care, alături de activitatea desinteresată a societăţilor şi de sprijinul autorităţilor publice, este indispensabil existenţei şi progresului alergărilor, este concursul marelui public.

Din răspândirea în public a gustului pentru tipul desăvârşit de cal de pur sânge englez, din atracţiunea ce-l oferă frumosul spectacol al unei zi de alergări pe minunatul hippodrom al Jockey Clubului de la Băneasa, societatea noastră îşi trage aproape singurul venit pentru premiile şi primele ce le oferă proprietarilor şi crescătorilor de cai de pur sânge.

Aci intervine, cu puterea ei de difuziune, rolul presei şi mai ales acela al presei sportive.

Ziarul „Universul", ziar popular, răspândit ca nici un alt ziar, este deci un preţios colaborator al nostru şi îmi fac o plăcută datorie să apelez la concursul său şi să-i mulţumesc de pe acuma pentru sprijinul ce-l va da operii de interes naţional, ce Jockey Clubul român o îndeplineşte de 63 de ani.

„Difuzarea alergărilor"

Apariţia unei gazete a sporturilor de mare anvergură lansată de cel mai mare cotidian român, va fi

D. GENERAL C. ILASIEVICI

primită de toţi sportmenii noştri cu toată satisfacţia.

Printre celelalte sporturi, un progres vădit îl atinge sportul hipic manifestat sub toate formele: Curse de galop, Curse de trap, Concursuri hipice, etc., toate intrate din ce în ce mai mult în gustul marelui public.

Difuzarea lor va ajuta mult desvoltărei acestor sporturi cari deservesc în primul loc bogăţia şi apărarea naţională.

Fac cele mai calde urări noului gazete a sporturilor.

General Ilasievici

„Crezul oricărui ziar hipic"

Privesc cu simpatie apariţia unui nou ziar sportiv al cărui nume constitue o garanţie de seriozitate.

Un nou ziar, care va re-

D. G. U. NEGROPONTES

zerva coloane hipismului, nu poate decât să bucure pe cel care şi-a dedicat o parte din viaţă pentru formarea unei rase cavaline demnă de ţara noastră.

Este cu atât mai semnificativă această apariţie cu cât ea marchează progresele înfăptuite în domeniul valorificărei acestei bogăţii naţionale care este calul de sânge.

Difuzarea în mase şi susţinerea acestei opere de utilitate naţională trebue să fie crezul oricărui ziar hipic.

Sunt convins că „Universul Sport" va realiza acest deziderat şi va găsi în public concursul pe care îl merită.

Personal, îi urez cel mai deplin succes.

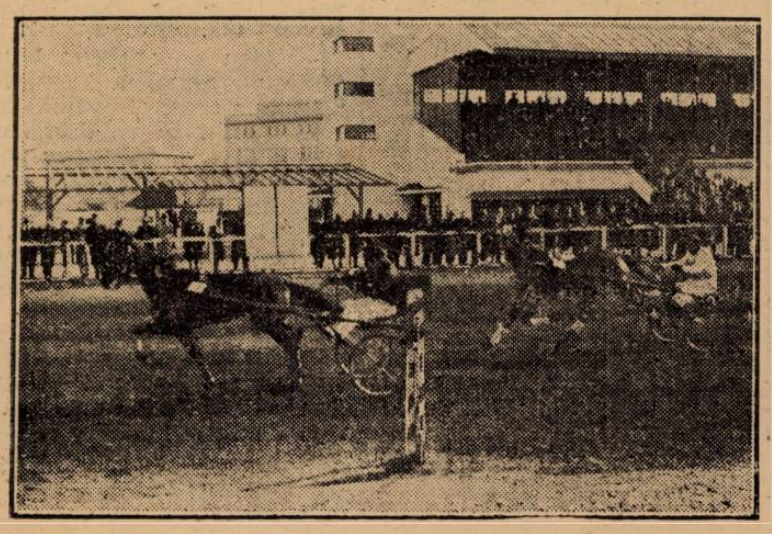

Eri, la trap...

Eri a fost prima zi frumoasă pe hipodrom. Aşteptatele toalete primăvăratice ale cucoanelor cu înclinaţie pentru alergări n'au sosit încă, întrucât dincolo de capriciul femenin e capriciul vremii... dar înfăţişarea generală e deosebită.

E în aer primăvara, indiferent de cucoane... Şi indiferent de preocuparea serioasă a jucătorilor.

Se simte primăvară şi în trapul cailor, care, parcă, e mai degajat, mai sburdalnic.

Jucătorii nu se mai adăpostesc în sala bufetului şi nici nu mai stau sgribuliţi prin tribună.

Totuş, când începe „jocul" nimeni nu se mai bucură de timp. Toată lumea e preocupată de curse. Unii rămân solitari concentraţi în calculele prooabilităţilor bazate pe întreaga serie de presupuneri şi cunoştinţe personale. Alţii se consultă şi fac pronosticuri, în care siguranţa merge până la cea mai deplină convenigere.

— Ascultă-mă pe mine, d-le,

Clasele sociale se amestecă aici şi se nivelează.

Jucătorii sunt toţi egali în faţa... curselor.

Se statornicesc aici prietenii între oameni cari dincolo de hipodrom, au proecupări şi rosturi fără nici-o contingenţă.

Nimeni nu-l întreabă pe preopinent, cine e şi cu ce se ocupă, iar când află îi e indiferent. Apoi, oameni cunoscuţi în afară ca aspri în raporturile cu străinii, plini de importanţa pentru ei şi funcţia lor, aici sunt alţii. Îi vezi mai umanizaţi, mai copilăroşi, scoşi din carapacea importanţei din ajun.

Urmărind cursa, figura lor trece dela nuanţa de bucurie pe care ţi-o dă siguranţa isbânzei, la crispare provocată de eşuare.

Gesticulaţia ia o alură comică. Omul merge odată cu calul favorit şi urmează toată vremea cursa prin mişcări pe care ar dori să i le impună animalului ca să ajungă primul la poiou.

Rezultatul nu e cel care ar trebui să fie decât pentru puţinii cari l-au nimerit. Pentru majoritate, e scos din hazard, sau calculat şi atribuit, fie unei greşeli a jocheiului fie nemerniciei dobitocului, care s'a abătut dela calităţile lui firesti...

Niciodata un jucător n'ar recunoaşte că el a greşit socotelile sau că isbânda e şi o chestie de şansă.

Sunt la curse şi oameni cari nu joacă.

Vreau să spun că nu joacă realmente pe bani, din motive triste, care-i privesc.

Dacă sunt demni, se mulţumesc să ponteze caii favoriţi şi să urmărească, tot ca ceilalţi, adică cu aceaş pasiune, cursa, supărându-se de pierdere ,sau bucurându-se de câştig...

Pe gratis !

Dacă sunt... profesionişti, vând „ponturile" pe un pol sau doi, cui n'are încă flerul format sau se mulţumesc şi cu mai puţin dela cei pe cari i-au încurajat să aleagă un câştigător şi se nimereşte...

— Nu ţi-am spun eu...

Când cursele tau sfârşit, jucătorii îşi capătă înfăţişarea de totdeauna şi merg să-şi vadă de treburi.

Unii abia aşteaptă reuniunea viitoare când, sigur vor avea câştig de cauză, — si sigur pierd din nou, iar alţii se jură că nu mai pun piciorul pe hipodrom şi — sigur — vin din nou, fiindcă pasiunea deşi e... femenină, e constantă...

— i. c. —